

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

14. august 2019

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

UDTALELSER

Regionsudvalget

RU's 134. plenarforsamling, 10.4.2019-11.4.2019

2019/C 275/01	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Det europæiske semester og samhørighedspolitikken: tilpasning af strukturreformer til langsigtede investeringer	1
2019/C 275/02	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Gennemførelsen af EU's skovstrategi	5

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

RU'S 134. PLENARFORSAMLING, 10.4.2019-11.4.2019

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Det europæiske semester og samhørighedspolitikken: tilpasning af strukturreformer til langsigtede investeringer

(2019/C 275/01)

Ordfører:	Rob Jonkman (NL/ECR), medlem af kommunalbestyrelsen i Opsterland
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank — Årlig vækstundersøgelse 2019: For et stærkere Europa i en tid med global usikkerhed (COM(2018) 770 final)

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledning

1. På EU-niveau er det europæiske semester det vigtigste instrument til koordinering af medlemsstaternes (samfunds-)økonomiske politikker og finanspolitik, og i forbindelse hermed forventes medlemsstaterne at afstemme deres økonomiske politikker og finanspolitikker med de landespecifikke henstillinger, der er fastlagt på EU-niveau. I den forbindelse fungerer Europa 2020-strategien som politisk ramme for henstillingerne. Med henstillingerne tilskynder Kommissionen medlemsstaterne til at gennemføre strukturreformer for at styrke økonomien, stimulere beskæftigelsen og den sociale inklusion og forbedre investeringsklimaet.
2. På grundlag af henstillingerne udarbejder medlemsstaterne deres egne nationale investeringsstrategier, som sammen med de årlige nationale reformprogrammer skal danne grundlag for prioriterede investeringsprojekter, som støttes med nationale midler og EU-midler. Det europæiske semester påvirker derigennem de offentlige myndigheders politikudformning på EU-, nationalt, regionalt og lokalt niveau hele året igennem.
3. I indeværende programmeringsperiode (2014-2020) iværksætter EU en tættere koordinering mellem det europæiske semester og samhørighedsprogrammerne i medlemsstater og regioner. En nylig undersøgelse foretaget af Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (GD EMPL) viser, at de nuværende europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde) er relevante for omkring 60 % af de landespecifikke henstillinger.
4. I den følgende programmeringsperiode (2021-2027) vil Kommissionens satse på en mere bindende koordinering mellem de landespecifikke henstillinger og samhørighedsprogrammerne med det formål at maksimere effektiviteten af de interventioner, der finansieres inden for rammerne af samhørighedspolitikken, og opnå mere varige resultater. Derfor skal det europæiske semester 2019 være mere fokuseret på at vurdere investeringsbehovene som en rettesnor for programmeringsperioden 2021-2027. Analysen i landerapporterne for 2019 vil se på behovet for investeringer i de enkelte lande, og også — hvor det er relevant — på de sektorspecifikke og regionale dimensioner. Med udgangspunkt i denne analyse vil et nyt bilag til landerapporten vise, hvilke investeringsbehov der er relevante for samhørighedspolitikken i perioden 2021-2027.
5. Med hensyn til de nye samhørighedsprogrammer foreslår Kommissionen i forslaget til forordning om fælles bestemmelser, at der tages hensyn til de landespecifikke henstillinger i mindst to tilfælde, nemlig i begyndelsen af programmeringsperioden og i forbindelse med midtvejs gennemgangen. Denne gennemgang skal efter planen foretages i 2025.
6. Både i forbindelse med godkendelsen af partnerskabsaftalen og programmerne under ESI-fondene tager Kommissionen udtrykkeligt hensyn til de landespecifikke henstillinger.

7. Udvalget beklager, at Kommissionen forud for fremlæggelsen af sine forslag til forordninger om de nye EU-finansieringsprogrammer for perioden efter 2021 og af den nye styringscyklus, som begynder efter valget til Europa-Parlamentet i maj 2019, endnu ikke har fremsat forslag til en efterfølger for Europa 2020-strategien trods gentagne anmodninger fra udvalget og Parlamentet og kritiske bemærkninger fra Den Europæiske Revisionsret. Udvalget bifalder dog offentliggørelsen af Kommissionens oplæg »Mod et bæredygtigt Europa i 2030« den 30. januar 2019, som RU vil behandle i særskilte udtalelser om forvaltningsrelaterede aspekter og om gennemførelsen af de miljø- og klimaorienterede målsætninger. Hvis Europa skal have held med sit paradigmeskift og blive bæredygtig inden 2030, vil det være nødvendigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder fuldt ud, eftersom de har ansvaret for opfyldelsen af 65 % af målene for bæredygtig udvikling.

Udvalgets synspunkter om det europæiske semester i relation til samhørighedspolitikken

8. Regionsudvalget henviser til sine tidligere udtalelser og resolutioner fra 2017 og 2018 om det europæiske semester og de lokale og regionale myndigheders rolle heri, koblingen med samhørighedspolitikken og anvendelsen af principperne om nærhed, partnerskab og flerniveaustyring.

9. Udvalget støtter EU's bestræbelser på at sikre reformer i medlemsstaterne med det formål at øge konkurrenceevne og vækst, styrke økonomisk, social og territorial samhørighed og økonomisk konvergens og øge modstandsdygtigheden over for eksterne chok for dermed at forbedre stabiliteten i euroområdet ⁽¹⁾.

10. Med henblik på disse reformer anmoder udvalget om en ny strategisk ramme, der kan afløse Europa 2020-strategien. Denne nye strategi vil også være en god lejlighed til at reformere forvaltningen af det europæiske semester, eftersom regioner og kommuner — på nær enkelte positive undtagelser — generelt ikke eller kun på marginal vis er involverede i udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer ⁽²⁾. Dette underminerer det demokratiske indhold i det europæiske semester og dets territoriale legitimitet.

11. Udvalget påpeger, at der indtil videre er gjort for lidt for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i hhv. fastlæggelsen af nye strategiske rammer og udarbejdelsen af nationale reformprogrammer. En af måderne til at rette op på dette kunne f.eks. være at mobilisere den ekspertise, der ligger i netværket af regionale knudepunkter, som under udvalgets koordinering i 2019-2020 indsamler feedback fra tyve regioner om gennemførelsen af EU's politikker.

12. Hvad angår det europæiske semester opfordrer udvalget til, at der fokuseres på det manglende medejerskab og den manglende administrative kapacitet på alle forvaltningsniveauer, som lægger hindringer i vejen for en vellykket gennemførelse af de landespecifikke henstillinger. Manglen på en klar definition af begrebet strukturreformer er heller ikke befordrende for processen vedrørende det europæiske semester. I tråd med nærheds- og proportionalitetsprincippet bør strukturreformer kun være støtteberettigede, for så vidt som de er relevante for gennemførelsen af målene i traktaterne, og i øvrigt bør indsatsen stå i et rimeligt forhold til, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål og have en direkte tilknytning til Unionens beføjelser ⁽³⁾.

13. Medejerskabet af de landespecifikke henstillinger kan ifølge udvalget styrkes ved at øge inddragelsen af regioner og kommuner og dermed give det europæiske semester en territorial dimension — både på *analytisk niveau* (ved at udvide den årlige vækstundersøgelse, de nationale reformprogrammer og de landespecifikke henstillinger med analyser af territoriale tendenser og EU-politikernes territoriale indvirkning) og på *operationelt niveau* (ved at sørge for en bredere og mere systematisk inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, baseret på partnerskab og flerniveaustyring) ⁽⁴⁾.

14. Hvad angår koordineringen mellem det europæiske semester, de landespecifikke henstillinger og samhørighedspolitikken påpeger udvalget, at samhørighedspolitikken principielt er en selvstændig politik, og at formålet med den (økonomisk, social og territorial samhørighed) til enhver tid skal fastholdes. Dette kræver fokus på graden af sammenhæng mellem de landespecifikke henstillinger og samhørighedsprogrammerne og betydningen af samarbejde mellem nationale, regionale og lokale myndigheder, for så vidt angår både de nationale reformprogrammer og samhørighedsprogrammerne ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — De økonomiske politikker i euroområdet og med henblik på den årlige vækstundersøgelse 2019 (EUT C 461 af 21.12.2018, s. 1).

⁽²⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — De økonomiske politikker i euroområdet og med henblik på den årlige vækstundersøgelse 2019 (EUT C 461 af 21.12.2018, s. 1).

⁽³⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om »Reformstøtteprogrammet og en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion« (EUT C 86 af 7.3.2019, s. 335).

⁽⁴⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse »Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder« (EUT C 306 af 15.9.2017, s. 24).

⁽⁵⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om »Forordningen om fælles bestemmelser« (EUT C 86 af 7.3.2019, s. 41).

De lokale og regionale myndigheders rolle i det europæiske semester og samhørighedspolitikken

15. Udvalget konstaterer, at der på trods af koblingen mellem det europæiske semester og de nuværende samhørighedsprogrammer stadig ikke findes nogen mekanisme på EU-plan, der kan sikre en struktureret inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i udformningen af de nationale reformprogrammer og investeringsstrategier. Der er imidlertid udarbejdet en europæisk adfærdskodeks for partnerskab i forbindelse med udarbejdelsen, gennemførelsen og evalueringen af programmer under ESI-fondene og partnerskabsaftalerne. På grundlag af denne adfærdskodeks er de lokale og regionale myndigheder direkte partnere for Kommissionen og medlemsstaterne i den delte forvaltning af samhørighedspolitikken.

16. Udvalget understreger, at de henstillinger, der fremsættes i forbindelse med det europæiske semester, især vedrører politikområder, hvor EU og medlemsstaterne har delt kompetence, og hvor EU kun kan gribe ind for at støtte dem.

17. Udvalget understreger, at en struktureret inddragelse af de lokale og regionale myndigheder skal blive et fast element i det europæiske semester. Det beklager, at der i den årlige vækstundersøgelse henvises til inddragelsen af arbejdsmarkedets parter og de nationale parlamenter, men ikke til de lokale og regionale myndigheder, som det var tilfældet i 2018.

18. Udvalget bemærker, at dette er i strid med principperne om nærhed (artikel 5, stk. 3, i TEU og protokol nr. 2), flerniveaustyring og partnerskab (artikel 6 om partnerskab og flerniveaustyring i forslaget til forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa, COM(2018) 375), eftersom de landespecifikke henstillinger gennem samhørighedspolitikken har en direkte indvirkning på den politiske beslutningstagning på lokalt og regionalt plan og dermed forpligter dette niveau på politikområder, hvor det har lovgivningsmæssige beføjelser. Dette er ligeledes i strid med principperne i Europarådets europæiske konvention om lokalt selvstyre.

19. Udvalget henviser i den forbindelse til Kommissionens meddelelse om nærhedsprincippet af 23. oktober 2018⁽⁶⁾, som bl.a. anerkender, at de lokale og regionale myndigheder er forskellige fra andre interessenter, fordi de står i spidsen for gennemførelsen af EU-lovgivningen, og at der i mange tilfælde er mulighed for at tage større hensyn til synspunkterne hos de nationale og regionale parlamenter og de lokale og regionale myndigheder i den lovgivningsmæssige procedure.

20. Udvalget henviser også til den fjerde henstilling fra Kommissionens taskforce om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og »mindre, men mere effektivt«, hvori det hedder, at »medlemsstaterne bør følge Europa-Kommissionens vejledning og sammen med de lokale og regionale myndigheder deltage på en meningsfuld måde ved udarbejdelsen af deres nationale reformprogrammer og udformning og gennemførelse af strukturelle reformer som led i det europæiske semester for at forbedre ejerskabet til og gennemførelsen af disse reformer«⁽⁷⁾.

21. Udvalget understreger derfor, at den bedste metode til at forebygge en overtrædelse af nærhedsprincippet og sikre en effektiv koordinering af politikken består i fuldt ud og på struktureret vis at inddrage de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester med udgangspunkt i principperne om partnerskab og flerniveaustyring. Derfor giver det anledning til bekymring, at der i forbindelse med Rådets forhandlinger om forordningen om fælles bestemmelser tales om at lempe principperne om partnerskab og flerniveaustyring, eftersom dette kan undergrave en effektiv koordinering mellem det europæiske semester og samhørighedspolitikken.

Landespecifikke henstillinger og nye samhørighedsprogrammer for perioden 2021-2027

22. På foranledning af det rumænske EU-formandskabs anmodning om, at udvalget udarbejder en udtalelse om graden af fleksibilitet for regionerne i forbindelse med koblingen af samhørighedsprogrammer og landespecifikke henstillinger, og om hvordan regionerne kan få en mere central plads i det europæiske semester, fremsætter udvalget følgende synspunkter:

23. Udvalget glæder sig over, at den årlige vækstundersøgelse for 2019 kommer ind på den regionale dimension af EU's investeringspolitik, men bemærker, at det kun sker i begrænset omfang.

24. Udvalget bemærker, at landerapporterne for 2019 for første gang indeholder en vurdering af regionale forskelle og en »Investeringsvejledning vedrørende finansiering af samhørighedspolitikken 2021-2027« (bilag D) for alle medlemsstater som indledning på dialogen mellem Kommissionen og medlemsstaterne om programmeringen af samhørighedspolitikken i 2021-2027.

⁽⁶⁾ COM(2018) 703 final.

⁽⁷⁾ Rapport fra taskforce om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og »mindre, men mere effektivt«: Aktivt nærhedsprincip. En ny måde at arbejde på (juli 2018).

25. Udvalget bifalder erklæringen i den årlige vækstundersøgelse 2019 om, at »Europa har brug for en langsigtet vision«. Det understreger, at et fælles sæt af langsigtede mål gør det lettere at nå frem til de nødvendige kompromisser mellem målene om bæredygtig vækst, samhørighed, social inklusion, modstandsdygtighed og makroøkonomisk stabilitet, så medlemsstaterne kan finde frem til en socialt accepteret kombination af investeringer og strukturreformer, der kan gennemføres i praksis.
26. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor sikre, at alle forvaltningsniveauer inddrages i forberedelserne af landerapporter og landespecifikke henstillinger, navnlig kortlægningen af den kombination af investeringer og reformer, der er mest velegnet for deres lande og regioner, og udformningen af de relevante politikker under hensyntagen til de nationale rapporter.
27. I den forbindelse gentager udvalget sin støtte til, at der oprettes en adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder med det formål at forbedre forvaltningen af det europæiske semester⁽⁸⁾. Det er vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder tildeles en formel rolle i det europæiske semester, hvorved de landespecifikke henstillinger gennem dialog og horisontal koordinering, hvor det er relevant, resulterer i investeringer i de nye samhørighedsprogrammer.
28. Udvalget understreger, at programmeringen af de nye samhørighedsprogrammer reelt allerede er gået i gang med de landerapporter, som blev offentliggjort den 27. februar 2019⁽⁹⁾, og som baner vejen for de landespecifikke henstillinger og de nationale reformprogrammer, og at det derfor er nødvendigt, at de lokale og regionale myndigheder hurtigt tildeles en formel rolle i den politiske proces i tilknytning til det europæiske semester. Dette problem kunne eventuelt løses ved at udvide den nuværende adfærdskodeks for partnerskaber, så den kommer til at omfatte den politiske proces under det europæiske semester.
29. Med henblik på at styrke de lokale og regionale myndigheders rolle i det europæiske semester støtter udvalget initiativer til at indsamle og udveksle gode eksempler på inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i de nationale reformprogrammer og investeringsstrategier.
30. På grund af den manglende formelle inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i den politiske proces i tilknytning til det europæiske semester risikerer programmeringen af de nye samhørighedsprogrammer at blive baseret på en topstyret tilgang, hvor valgfriheden på lokalt og regionalt niveau indskrænkes uhensigtsmæssigt, og fleksibiliteten begrænses. Dette kan svække følelsen af medansvar for de landespecifikke henstillinger og lægge hindringer i vejen for en vellykket gennemførelse af de nye samhørighedsprogrammer. Dette er i modstrid med Kommissionens hensigt om at gøre samhørighedspolitikken mere resultatorienteret og øge merværdien af denne politik for EU og medlemsstaterne.

Bruxelles, den 10. april 2019.

Formand

Karl-Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

⁽⁸⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om »Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder« (EUT C 306 af 15.9.2017, s. 24).

⁽⁹⁾ https://ec.europa.eu/info/publications/2019-european-semester-country-reports_da.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Gennemførelsen af EU's skovstrategi

(2019/C 275/02)

Ordfører:	Hovedordfører: Ossi Martikainen (FI/ALDE) Medlem af byrådet i Lapinlahti
Basisdokument:	Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Fremskridt med hensyn til gennemførelsen af EU's skovstrategi »En ny EU-skovstrategi: for skove og den skovbaserede sektor« (COM(2018) 811 final)

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over og anerkender behovet for Kommissionens rapport om gennemførelsen af skovstrategien, som blev offentliggjort den 7. december 2018. Rapporten overbeviser udvalget om, at skovstrategien har været et nyttigt redskab til at koordinere forskellige politikker. Valget af de prioriterede områder i strategien har vist sig at være det rette, og der er i det store og hele gjort fremskridt med hensyn til at nå målene. Der kan imidlertid opnås endnu flere resultater, hvis der fortsat træffes konsekvente foranstaltninger i medlemsstaterne på regionalt og lokalt plan såvel som i de eksterne forbindelser;

2. opfordrer i forlængelse af sin tidligere udtalelse⁽¹⁾, som i mange henseender stemmer overens med Kommissionens egne vurderinger, Kommissionen til yderligere at styrke sammenhængen mellem de skovrelaterede politikområder og foranstaltninger, så der i højere grad kan tages hensyn til skovenes samlede værdikæde, biodiversitet og mangfoldige funktioner. Det er vigtigt, at Den Stående Skovbrugskomité inddrages i udarbejdelsen af skovrelaterede politikker, herunder politikker, der er indirekte forbundet hermed;

3. opfordrer Kommissionen til at undersøge, om den nuværende forvaltning af skovrelaterede spørgsmål og tilgangen til sådanne spørgsmål, samt ressourcerne i EU, er tilstrækkelige og tidssvarende, og se nærmere på hvilken betydning disse ressourcer reelt har i værdikæden. Dette bør ske i betragtning af skovenes voksende betydning for såvel den globale politik for bæredygtighed som for medlemsstaterne og deres regioner;

4. mener, at Kommissionen bør fremlægge en ny og opdateret skovstrategi med en endnu stærkere vejledende rolle for perioden efter 2020. Heri bør dyrket skov betragtes som en særskilt kategori, og genplantning af skov i områder, hvor der er fare for ørkendannelse, bør defineres som en strategisk nødvendighed i lyset af skovbrugssektorens tydelige miljømæssige funktion. Dette kan blandt andet kræve en revurdering af den måde, som budgettet fordeles på og dets gennemslagskraft;

5. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstater, regioner, skoveksperter, forskningsinstitutter og skovorganisationer er tilstrækkeligt repræsenteret ved udarbejdelsen af ovennævnte strategi, således at de ønskede resultater realiseres og processen bliver inklusiv;

6. har, hvad angår evalueringen af skovstrategiens gennemførelse, følgende holdning til de prioriteter i Kommissionens rapport, der i særlig grad vedrører RU's mandat:

7. Finansiering og forvaltning

7.1. De lokale og regionale myndigheder skal i høj grad inddrages i udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger i skovbrugssektoren, der styres og finansieres af EU. Skovejerne og de ansvarlige for skovforvaltning, herunder kommuner og regionale myndigheder, spiller en central rolle i indsatsen for at styrke den bæredygtige udnyttelse af skovene og deres uforgængelige forbindelse til befolkningen og økonomien i landdistrikterne.

(1) Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Midtvejsevaluering af EU's skovstrategi (EUT C 361 af 5.10.2018, s. 5).

7.2. De lokale og regionale myndigheder kan bidrage til at styrke sammenhængen i og effektiviteten af foranstaltninger inden for skovbrugssektoren og fungere som forbindelsesled i en kontekst, hvor privat skovejerskab i stigende grad forsvinder, bliver fragmenteret og opdelt i mange medlemsstater som følge af strukturelle ændringer i samfundet. Af foranstaltninger, som kan træffes af de lokale og regionale myndigheder, kan bl.a. nævnes fremme af sammenslutninger og samarbejde på skovområdet samt udvikling af konceptet aktivt skovbrug. I den sammenhæng bør de lokale og regionale myndigheder støtte samarbejdet i skovbrugssektoren. Den offentlige støtte bør omfatte gennemførlighedsundersøgelser, lokale og regionale arrangementer og PR-foranstaltninger for at udnytte de mange økosystemgoder og -tjenester, som sektoren tilbyder.

7.3. Skovbrugssektoren har brug for tilstrækkelig finansiering gennem den fælles landbrugspolitik, især støtten til udvikling af landdistrikter, idet mange regionale og lokale aktører har brugt disse midler til at styrke skovbruget i deres regioner og fremme en bæredygtig anvendelse. Efterhånden som den fælles landbrugspolitik bliver mere fleksibel på nationalt plan, kan skovbrugssektoren spille en endnu større rolle i foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne i mange regioner, eller også kan det medføre, at sektorens rolle mindskes. Førstnævnte aspekt er vigtigt for beskæftigelsen i landdistrikterne, de regionale økonomier og bæredygtig udvikling. Tiden er derfor inde til at sikre den rette finansiering af skovbrugsforanstaltninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik finansiering af landdistriktsudviklingen. Hvis de nationale programmer under den fælles landbrugspolitik skal have en indvirkning på klimaet og miljøet, er der behov for et bidrag fra de regionale og lokale myndigheder og samarbejde mellem forskellige forvaltningsniveauer. Samtlige forvaltningsniveauer bør desuden have kendskab til skovbrugets finansieringsmuligheder, så de kan udnytte dem fuldt ud og korrekt.

7.4. Regionsudvalget påpeger, at mange EU-medlemsstater har et meget dårligt skovvejsnet, og udvalget understreger i den forbindelse behovet for at finansiere en europæisk undersøgelse, der skal evaluere skovvejsnettet.

7.5. Skovbrugssektoren har ligeledes et betydeligt potentiale til at gøre brug af midlerne under EU's forsknings- og innovationsprogrammer i tillæg til tidligere værktøjer, der hovedsageligt hørte under den fælles landbrugspolitik. Ud over den fælles landbrugspolitik skal skovbrugssektoren også kunne anvende særlige midler fra Horisont, LIFE+, Erasmus+, strukturfondene og Solidaritetsfonden.

8. Lokale og regionale økonomier, grøn økonomi, beskæftigelse

8.1. Skovene har en vigtig rolle at spille i udviklingen af Europas og de europæiske regioners bioøkonomi og biodiversitet og i overgangen til en grøn lavemissionsøkonomi. De lokale og regionale myndigheder kan bl.a. bidrage til regionale planer for bæredygtig udvikling, bioøkonomiske strategier, uddannelse, økologisk bæredygtigt byggeri, kulstofbinding i træprodukter med lang livscyklus, udbredelse af vedvarende energi og fremme af iværksætteri blandt SMV'er i skovbrugssektoren. Hvor det er relevant, bør der oprettes regionale samarbejdsgrupper i skovbrugssektoren, som — ud over skovbrugsvirksomheder, skovejere og regionale og lokale myndigheder — inddrager regionale uddannelsesinstitutioner, universiteter og ngo'er samt private virksomheder i sektorer, der anvender træåvarer og -produkter.

8.2. Mange af Europas landdistrikter lider under affolkning og tab af arbejdspladser. Et skift i retning af skovbaserede produkter, f.eks. inden for byggeri og energiproduktion, ville skabe beskæftigelse og skatteindtægter for tyndt befolkede regioner. Det samme gælder for den grønne økonomi generelt, hvor skove er et vigtigt aktiv for turisme, biodiversitet, rekreative aktiviteter og borgernes velfærd. Som EU's tredjestørste arbejdsgiver (med over 3,5 mio. beskæftigede) har skovbrugssektoren en betydelig indvirkning på Europas sociale og territoriale konvergens. I skovstrategien skal der tages hensyn til udnyttelsen af alle de økosystemgoder og -tjenester, som skoven tilbyder, med det formål at puste nyt liv i og støtte økonomien.

8.3. En forventet stigning i efterspørgslen efter træ og biomasse skal gå hånd i hånd med bæredygtig skovforvaltning, som kan godkendes af skovforvaltningen i de offentlige skove og af relevante certificeringsmekanismer i de private skove.

8.4. Forskellige forvaltningsniveauer bør arbejde sammen: god praksis og resultater på regionalt niveau bør have indflydelse på, hvordan EU og medlemsstaterne tildeler midler til fremme af innovation og teknologi i skovbrugssektoren og til at skabe sammenhæng i de forskellige måder, som skovene anvendes på. Dette kunne også skabe brugbare og mere tilgængelige finansielle værktøjer til regioner med henblik på deres udvikling af skovbrugssektoren. Der er brug for nye målrettede foranstaltninger i skovbrugssektoren for at nå målet om et kulstofneutralt Europa inden 2050. De lokale og regionale myndigheders opgaver og beføjelser varierer fra medlemsstat til medlemsstat, men der bør findes en samlet og konsekvent strategisk tilgang, der samler de forskellige niveaues fælles mål og behov for så vidt angår f.eks. infrastruktur, informationssystemer og -udveksling samt myndighedsopgaver såsom udstedelse af tilladelser og tilsyn. Alle medlemsstater og økonomiske sektorer bør bidrage til at nå CO₂-reduktionsmålene under hensyntagen til retfærdighed og solidaritet.

8.5. Regionsudvalget mener, at bedre kommunikation om betydningen af bæredygtig forvaltning af skovområder samt muligheden for at udvide, gennemføre og koordinere oplysningskampagner om multifunktionelle skove og de mange fordele, som en bæredygtig skovforvaltning har ud fra et økonomisk, socialt og miljømæssigt perspektiv, er en nødvendighed på alle institutionelle niveauer i EU.

9. Biodiversitet, klimaændringer, skovenes sundhedstilstand

9.1. Regionsudvalget understreger behovet for at fremme en korrekt forvaltning af skovene, samt vigtigheden af at integrere landbrugs- og skovbrugspolitikkerne med politikkerne for forvaltning af hydrogeologiske og klimatiske risici.

9.2. Regionsudvalget noterer sig Kommissionens bemærkning om, at de ønskede fremskridt på biodiversitetsområdet ikke er opnået på trods af en stor indsats for at bevare forskellige typer af skove og habitater, herunder gennem Natura 2000-nettet samt fugledirektivet og habitatdirektivet. Kommissionen bør udarbejde en mere detaljeret vurdering af, hvor der er opnået resultater, hvilke instrumenter der vil skulle tages i brug for at opnå en positiv udvikling, og hvorvidt foranstaltningerne har været afbalancerede set i henhold til forekomsten af eller manglen på skovhabitater i hele EU. Der bør rettes et særligt fokus mod de regioner, hvor der er større artsrigdom, som f.eks. regionerne i den yderste periferi. Der bør findes midler til forskning, der inkluderer en omfattende vurdering af skovenes tilstand og deres økosystemtjenester, navnlig i de nye medlemsstater. Dette bør gøres med det formål at bevare og konsolidere naturarv med høj miljøværdi gennem en opgradering af eksisterende miljønetværk.

9.3. Skovene er vigtige for bekæmpelsen af klimaændringerne gennem binding, lagring og substitution af CO₂-emissioner. Klimapåvirkningen skal gøres til et tværgående tema i bæredygtigt skovbrug, hvor skovenes potentiale vurderes på en helhedsorienteret måde: hvordan kan fossile byggematerialer og brændstoffer og dertil relaterede produkter erstattes?, hvordan påvirker skovforvaltningen kulstofbinding?, hvordan kan man tilskynde/kompensere den skovejer, som driver et bæredygtigt skovbrug, i forhold til den skovejer, som ikke gør?, hvilken trussel udgør klimaændringerne for skovene?, hvordan kan tilplantningen med hjemmehørende træsorter sikres, og i hvor stort omfang kan ikke hjemmehørende træsorter anvendes som kompensation? osv.

9.4. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til fuldt ud at involvere regioner og lokale myndigheder i gennemførelsen af forordningen om indsatsfordeling (ESR) ⁽²⁾ og LULUCF-forordningen ⁽³⁾, der fastsætter emissionsreduktionsmål for 2030 og indeholder konkrete initiativer til opfyldelse af disse mål.

9.5. Klimaændringer og tabet af diversitet i skovene kan medføre, at store skovområder udsættes for skovbrande, storme, sygdomme og skader forårsaget af skadegørere. Når det gælder sådanne scenarier bør administrative afgørelser altid se på risiciene ved ikke at gøre noget. Man bør forberede sig på sådanne senarier ved at sikre en tidssvarende lovgivning, der støtter skovplanlægning og forebygger sådanne skader. Finansiering kan øremærkes til forebyggelse af skader, håndtering af nødsituationer, forvaltning af ødelagte områder, fremme af genopretning og genplantning af skov og afhjælpning af de økonomiske problemer, som store katastroferamte regioner står over for. I den forbindelse er der brug for, at der på regionalt niveau finansieres et risikokort over potentielle farer. Aktivt skovbrug kan vise sig at være et nyttigt instrument af forebyggende art og til tidlig varsling, når det drejer sig om at forbedre skovenes sundhedstilstand.

9.6. Værdien af skovenes naturkapital og økosystemtjenester bør i højere grad formidles til samfundet, og hvor det er muligt bør forbindelserne mellem lokalsamfund og skove styrkes, hvad enten skovene er ejet af disse lokalsamfund eller ej.

9.7. Regionsudvalget understreger bottom up-foranstaltningers store betydning inden for katastroferisikostyring, samt betydningen af EU-instrumenter som supplement, hvis en katastrofe overstiger en medlemsstats kapacitet. Listen over EU-instrumenter, der er særligt nyttige, når det handler om at håndtere storme og naturbrande inkluderer EU's civilbeskyttelsesmekanisme, EU's Solidaritetsfond og pilotprojekter, der er finansieret af Kommissionen, og som har til formål at fjerne administrative og juridiske hindringer for katastroferisikostyring i grænseoverskridende områder.

9.8. I tråd med anmodningen fra Europa-Parlamentet og centrale interessenter er der i høj grad brug for en EU-handlingsplan vedrørende skovrydning og skovforringelse, der kan vurdere miljøpåvirkningen som følge af det forbrug af produkter og råmaterialer i EU, der sandsynligvis bidrager til skovrydning og skovforringelse i tredjelande. Derfor anmoder Regionsudvalget den nye Kommission om at tage højde for denne anmodning i sine politiske prioriteter.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1), <https://unfccc.int/topics/land-use/workstreams/land-use-land-use-change-and-forestry-lulucf>.

10. Internationalt og interregionalt samarbejde i skovbrugssektoren

10.1. Det er vigtigt, at EU fortsætter sit arbejde med at sikre, at der samarbejdes og skabes et grundlag for en aftale — både i Europa og resten af verden — om skovbrugssektoren og handelen med skovprodukter. Det er ligeledes vigtigt at konsolidere principperne for bæredygtigt skovbrug i EU's naboområder, de økonomiske forbindelser udadtil og udviklingspolitikken. *Forest Europe*, skovcertificeringsordninger, FN's strategiske skovplan for 2030, og de globale målsætninger for skovene er eksempler på mulige indflydelsesområder.

10.2. Mange af de vigtige skovområder i EU befinder sig ved Unionens ydre grænser, mens udfordringer vedrørende skovtyper, den skovbaserede økonomi og trusler mod skovene ofte rækker ud over disse grænser. Det er vigtigt, at de regionale og lokale myndigheder i grænseregionerne får mulighed for at anvende EU's programmer for eksterne forbindelser mere effektivt i skovbrugssektoren.

10.3. Repræsentanter for regionale og lokale myndigheder skal inddrages tæt i forberedelsen, gennemførelsen og overvågningen af EU's internationale forpligtelser i skovbrugssektoren, og der skal indføres faste procedurer for at nå dette mål i praksis.

10.4. Det er vigtigt at fremme det nationale og regionale samarbejde i EU med henblik på at lette udvekslingen af færdigheder og styrke regionernes konkurrenceevne. Stærkere netværk ville ligeledes styrke beredskabet og muligheden for at yde støtte i forbindelse med imødegåelsen af naturkatastrofer som skovbrande, storme, tørke og oversvømmelser.

11. Uddannelse og kommunikation

11.1. Det er nødvendigt, at samfundet stiller krav, som legitimerer og forsvarer skovens rolle som nøgleaktører i forbindelse med de klimatiske og økonomiske udfordringer, der venter os.

11.2. Dette vil kun lykkes, hvis der gøres en hidtil uset kommunikations — og uddannelsesindsats for at fremhæve den rolle, som skovbrugssektoren spiller i forbindelse med modvirkning af klimaændringer og overgangen til en bioøkonomi, der er baseret på naturressourcer. Det skal ske i form af nationale og internationale kampagner, men også foregå på lokalt og regionalt plan, hvor man jo er langt tættere på borgerne.

11.3. Kommunikations- og uddannelsesforanstaltningerne skal især overvinde to eksisterende kognitive grænser: de skal ændre den negative opfattelse af anvendelsen af træ, så skovbrug anerkendes som et bæredygtigt forvaltningssystem, der er baseret på et videnskabeligt grundlag, og de skal tillige overvinde modsætningsforholdet mellem bevarelse og forvaltning ved hjælp af bæredygtig skovforvaltning, der gør det muligt at forene disse to begreber.

11.4. Det er nødvendigt, at der i de grupper, som varetager kommunikation og uddannelse, deltager skoveksperter, som både har forstand på skovbrug og bæredygtig skovforvaltning.

Bruxelles, den 11. april 2019.

Formand

Karl-Heinz LAMBERTZ

for Det Europæiske Regionsudvalg

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA